

III. 320/963.

Armsile latsile

armo ande

Taiwast Taiwa pole.

von Dixie. Theater in Synt

Tartun 1857.

Trükkitu h. Saakmanni man.

Der Druck wird gestattet.

Dorpat, d. 20. Decbr. 1857.

Abgetheilter Censor de la Croix.
(Nr. 167.)

963

LOBE DEN HERRN MEINE SEELE!

MARIE die kleine BETERIN.

5 Mos: 26, 10 - 11

5 Mos: 32, 3.

Psalm 65, 3.

Evangile selon S. Luc. 1,37.

Matteuse Ew. 6,10.

Psalm 136, 1.

Lobe den Herrn meine Seele!

To you're own best night, Falstaff, know! this I think,
in Falstaff's way, very simple and unambitious! now here's
another lesson mine, to you. Know with him
something more first? 'tis when things will go wrong
with Falstaff; I mean when he'll be in his mischief
of his own, for getting to be unambitious, know
I do you, for getting to be unambitious, know
nothing else, say, doing just what he's told him to do,

Wäikenne eestpaljea nink temma welli.

Üttest wäikessest tüttarlatjest tahha minna sulle fönnelda, minno armas noor luggeja, kenk söamen Õnnisteggi ja jo warra ütte ellomaja hennele olli walmistamü. Sinna olles sedda rah ho temma näo pääl piddamu näggema, kui temma koodo omman kambrikessen pölwili maan olli nink Õnnisteggi ja pole walusaste palvel, sedda temma söamest armast.

Temmal olli üts wannemb welli, ke temmaste koggoni töinesuggune olli, nink ke, ehk temma sätsetöistkümmend ajast-aiga enne wanna olli, siiski jo wäega jummalapelgmatas olli sanu, nink se eddimänne kaartimängimissen, wand-

missen nink jomissen. Kuik temma wan-
 nembide nink wäikesse sössara mannitse-
 misse es awwita middake. Sääl na-
 kas se wäikenne sössar temma eest pal-
 lema. Üttel hommungul lähhäp se welli
 joobnu omma sössara maggamisse kambri
 wallalissest ussest möda, käs se wäikenne
 palleja tassakeisti omma palwust pölwili
 piddas. Teminal olli se kurri nouw, sed-
 da wäkest pallejat ütte tühja naljaga
 seggada; ent selhammal silmapilgul kulep
 temma omma nimme nimmetama nink
 jääp sallaja kullema. Se wäikenne en-
 nege pallep allandlikult Õnnisteggiat
 nink ütlep: „O armas Õnnisteggiija,
 anna minno wellele temma pattu andis
 nink kungi tälle ütte wastset föant. Min-
 na armasta omma welle ni wäega nink
 föowwa ni föamelikkult, et temma ka üts-
 förd minnoga taiwan wois olla. Armas
 Õnnisteggiija, västa sedda henge, kenk eest
 finna ka omma werd ollet ärrawallanu!
 temma om ka finno ärraoostetu.“ —
 Nida pallel temma tük aiga nink tem-
 ma palwus saije ikkes pallawambas.

Se noor mees kulep nink kulep, hirm
nink pelg tullep temma päle; seddawisti es
olle weel funnage kui sel filmapilgul tem-
ma pattutee tälle filmi ette pantu olnu.
Ütte väggewa waimoga tömmati tedda selle
wäikesse palleja liggidalle; nink ilma et
se tedda tähhele pannek, heidap temma
ohkamissegaga pölvili mahha nink ühhen-
dap omma palvet omma fössara palwega,
nink se man jooskwa pattu kahhitsemisse
filma piissara tälle möda palget mahha.
Päle sedda, kui se palve löppetetu olli
nink temma fössar temma säälollemiss
immetellemissegaga näep, tösssep temma
ligutedu föamega ülles, wöttap temma
ümber kinni nink ütlep: „Armas fössa-
rakenne, sinno palwus om kuultu. Jum-
mala armo läbbi saap se minnul fördä
minnema, et minna funnage ennamb kaar-
ti ei mängi nink ütte wannet kuulda
ei lasse. Palle ka eddispäide minno eest,
et Jummal kük minno pattu andis an-
nas, seest minna olle paljo kurja tennu.”
— „O sedda teep Temma hämelega,” üttel
röömsaste se väikenne, „sest meije pat-

tu eest om Jesus henda risti laiknu lüwva, nink kui meije omme pattu kahhitseme, wöttap Temma meid ommis latsis wašta.

Se noor mees piddas omma sönna nink temma wannemba, kea seft middake es tija, näggiwa sure römuga omma poja ümberkäändmisi; mitte ütsinda wäljaspiditsen ellun, enge ka sissemässin möttin olli temma kui ümberlodu.

Latse, pallelge üts töise eest! Teije näete seft eenkirjast, et ka latse palwe paljo woip tetta, kui se töttelik om. Pallelge omme wannembide eest, welje nink fössaride, suggulaste nink sõpru eest, esitärralikult kui nemma Jummal a wassta sönnakuulmatta nink wallatu omma.

— Õnnisteggi kulep, kui nemma mitte ei kule, nink Temma woip nink tahhap sõamid läända, kui ka eggakord mitte kohhe, sis saap se ommetegi sündima; seft Temma om üttelnu: „Pallelge, sis saap teile antus. Kui, mes teije minno käest pallete, tahha minna teile anda.“

Keleto pojikenne.

Üts oppetaja Londoni linan käwwe ütskord keletumide kolimaja kaema, kog temma neide keletumide laste moistust tahtse läbbikaia. Üttele pojikessele kirjut temma sedda küssimist pabberi päle: „Kes teggi ilma?“ kohhe kirjut temma selle küssimisse alla: „Algmissen loi Jummal taiwa nink ma“ (1 Mos. 1, 1). Töise küssimisse alla: „Minkpärrast tuli Jesus ilma sisje?“ kirjut se wäikenne röömsa nink tennolikko näoga: „Se om töttelik sõnna nink kige wastawötmissse wäärt, et Kristus Jesus om tulnu ilma sisje, pattatsid önsas teggema“ (1 Tim. 1, 15). Sis panti tälle üts kolmas küssiminne ette, mes kigeennambaste temma föant ligut: „Milles ollet sinna keletumas sündinu, kui minna kuulda nink könnelda woin?“ Wagga rahhulossemissega sega, mes Jummal tennu, kirjut temma:

„Eessa, se om nida sinno melepär-
rast olnu!” Se rahhul olleminne
omma keletuma nink förvetuma saisus-
sega olli parremb, kui kiič kuułminne
nink könneleminne.

Mes Jummal wäljastpidditsist an-
dist ärrawöttap, annap Temma sissemisse
ellule, mes ennamb nink paljo parremb
om, mes kige parremb nink suremb
ande om.

